

- 3) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā, saskaņā ar kādiem nosacījumiem dalībvalsts, nepārkāpjot tiesības uz īpašumu, vārda un darījumdarbības brīvības un samērīguma principu, var izmantot iespēju, kas tai ir sniegta direktīvas 24. panta 2. punktā, uzlikt ražotājiem un importētājiem iepakojumu vienību un ārējo iepakojumu neitralitātes un vienveidīguma pienākumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 22. maijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – MEO – Serviços de Comunicações e
Multimédia S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Lieta C-295/17)

(2017/C 256/10)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Pieteicēja: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 64. panta 1. punkts, 66. panta a) punkts un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka telekomunikāciju (televīzijas, interneta, mobilo sakaru tīkla un fiksētā tīkla) operatoram ir jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis par summu, kuru – gadījumā, ja līgums, kurā ir paredzēts pienākums pildīt saistības kādu noteiktu laikposmu (abonenta piesaistes periods), klienta vainas dēļ tiek izbeigts pirms šā laikposma beigām – šis operators piedzen no saviem klientiem un kuras apmērs ir iepriekš noteikts un atbilst līgumā paredzētajam klienta ikmēneša maksājumam, kas reizināts ar tik mēnešu skaitu, cik ir atlicis līdz abonenta piesaistes perioda beigām, ja brīdī, kad par minēto summu tiek izrakstīts rēķins, un neatkarīgi no tā, vai šī summa ir faktiski samaksāta, operators jau ir izbeidzis pakalpojumu sniegšanu, un ja:
- a) rēķinā norādītās summas mērķis atbilstoši līgumā noteiktajam ir atturēt klientu no līgumā paredzētā abonenta piesaistes perioda, kuru viņš apņēmis ievērot, neievērošanas un likt tam atlīdzināt kaitējumu, kas abonenta piesaistes perioda neievērošanas rezultātā nodarīts operatoram un izriet konkrēti no tās peļņas zuduma, kuru tas būtu guvis, ja līgums būtu palicis spēkā līdz šā perioda beigām, kā arī zemāku tarifu nolīgšanas, aprīkojuma nodrošināšanas un citiem piedāvājumiem bez maksas vai par zemāku cenu, kā arī reklāmas un klientu iegūšanas izmaksām;
- b) par līgumiem, kuros ir paredzēts abonenta piesaistes periods, šo klientu ieguvēji saņem lielāku atlīdzību nekā par līgumiem, ko tie ir noslēguši, neparedzot abonenta piesaistes periodu, jo kā vienā, tā otrā gadījumā (proti, gan tad, ja līgumā ir paredzēts abonenta piesaistes periods, gan tad, ja tas nav paredzēts) atlīdzība tiek aprēķināta, pamatojoties uz noslēgtajos līgumos noteikto fiksēto ikmēneša maksājumu apmēru;
- c) summa, par kuru izrakstīts rēķins, valsts tiesībās ir kvalificējama kā līgumsods?
- 2) Vai uz pirmo jautājumu būtu atbildams atšķirīgi, ja kāds vai vairāki no tā punktos minētajiem apstākļiem neatbilstu patiesībai?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).